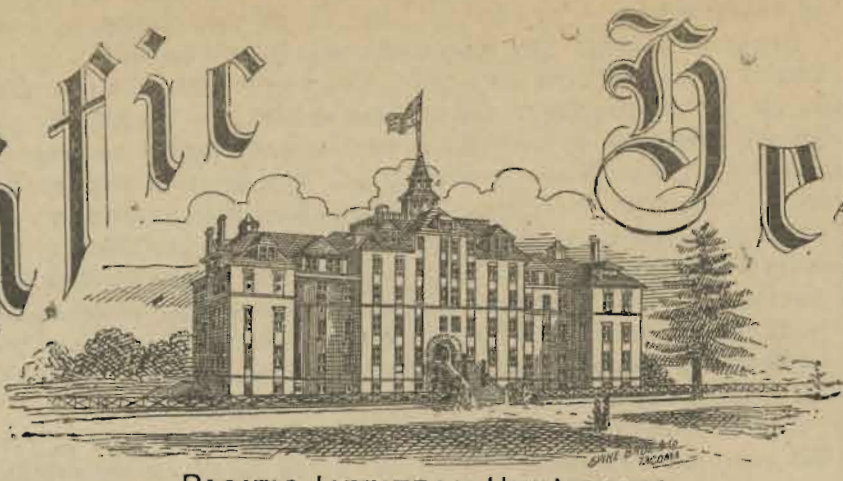

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY,
Dedicated October 14th 1894.

No. 42

Parkland, Wash. 22. Oktober 1895.

5te Aarg.

Til Herrens Ære.

(Lut. 14. 12.)

Saa det gaar i denne Verden
ret som oftest med enhver
at man kun i al sin Jærden
Omsorg for sit eget bar!
Altid "mig" og altid "jeg"
fremad, frem paa Livets Vej!
Aldrig er man vel til Næde,
aldrig mat af Jordens Gode!

Egen Glans man higer efter,
hoorsomhelst den er at faa.
Ære, Gode af alle Kræfter
søger hver og en at naa!
O, hvad kan det hjælpe, om
vi til Verdens Bælte kom,
naar vi ei faar Del i Livet,
som vor Frelser har hengivet?

Herom Jesus vil os lære
i sit Ord paa denne Dag,
at vi først og fremst skal bære
Omsorg for vor Frelses Sag.
Nær den Tanke, som er lagt
i, hvad han idag har sagt:
"Jubbdy ei blot rige Venner,
ei blot egen Slægt og Krænder!"

Handle skal vi uden Tanke
paa os selv og Livet her.
Barmt og hjærtligt Hjerter bante
for vor Næste, hvem han er!
Hvad vi gjør mod fattig Mand,
som os ei gjengjælde kan,
skal vi dobbelt faa tilbage,
naar til "Kanaan" vi faar drage!

Tirsdag efter 18de Trefoldig- heds-Søndag.

Gud Hellig Mand, oplys os med dine Or-
der. Amen.

Æf. 1. 8-14. Gud har overflødig til-
delt os sin Raades Rigdom i al Visdom og
Forstand, idet han har kundgjort os sin
Viljes Hemmelighed efter sin veldehaglige
Beslutning, som han forud fastede hos sig
selv med Hensyn til en Husboldning i Ti-
dernes Følge, igjen at samle Alt i Kristus
baade det i Himlene og det paa Jorden, i
hvem vi ogsaa har faaet Lov, forud be-
stemte efter hans Beslutning, der venter
Alt efter sin Viljes Raad, for at vi skal
være hans Hellighed til Pris, vi, som
forud har haabet paa Kristus, i hvem og-
saa I er efter et høit høit Sandheds
Og Ederes Saligheds Evangelium, i
hvem I ogsaa, de I troede, er blivne be-
sluttede med Forjættelsens Hellig Bønde,
som er et Bønde som før til Helligdoms-
fæltets Færdighed, høit Hellighed til
Paa.

At samle, at samle er Herrens Vel-
behag. Forslag, at det er Hjærtlighe-
dens Art, og hør, hvad Apostlen taler
derom, saa vil du bede om Raade til at
sætte, men krættes tilbage fra at
splitte. Det er Guds velbehagelige Be-
slutning fra Eghed, at "han vil samle
Alt i Kristus, baade det i Himlene og
det paa Jorden". Tiden er kommen,
Husboldningen er oprettet, og Jndsam-
lingen foregaar; en Kirke er bygget
med et Evangelium og en Daab og en
Kaldbere, og en Mand forener Jøder og

Hedninger til et Legeme, hvis Hoved er
Kristus. Ligesom Alt i Himlen og paa
Jorden er skabt ved ham og bestaar ved
ham, saaledes er Alt ved ham forligt
med Gud, idet han gjorde Fred ved
hans Korsets Blod (Kol. 1, 16-20).
Englene i Himlen behøvede jo ingen
Forsoning, da de ei er faldne, men
Guds Kjærlighed i Kristus er ogsaa de-
res Salighed, saa de er medoptagne i
den samme Husboldning, og han er Ho-
vedet for Menigheden af Troner og
Fyrstendømmer og saliggjorte Jøder og
Hedninger. Ogsaa vi har faaet Lov i
ham. Gud, "som virker Alt efter sin
Viljes Raad", har forud bestemt, at
der nu skal indsamles til Riget her i
vort Land, og besittet os, som hører og
tror, til Deltagelse i denne Salighed.
Derfor vil vi ogsaa den Hellig Mand til
Pant. Enhver Troende holder sig til
Gud i Kristus, kan ikke slippe ham, ven-
ter Frelse hos ham, tilbøder ham med
barnlig Frygt og Tillid og har sin Fred
og Glæde i ham, — det hedder i hans
Hjerte: "Himmelske Fader, jeg priser
dig for Frelsen i din Søns Blod!
hjælp mig at tro til min sidste Stund
og love dig evindeligt!" — se dette er An-
den, dette er ikke Kjød og Blod. Lang-
selen efter Gud og Glæden i Guds
Kjærlighed er Forsmagen, og han, som
har givet dig denne Fæstpenge, bedra-
ger ikke. Han er selv Seglet paa dig,
skulde det være falskt? Tro ham, tro
ham, og du skal faa Arden. "Arden"
— ja, Arden med Jesus er det, og Raade
Altammen, Troen og Forsmagen og
Kenselsen og Herliggjørelsen; din Synd
og Mangel gjøre dig ikke uvis, thi Kri-
sti Blods Raade afgjør det Hele.

Priset være du, Gud Fader, priset
være du, Guds Søn, priset være du,
Gud Hellig Mand! Oplys os, saa vi kan
kjennde vor Ards Herlighed. Giv os
Raade til at samle og forene i Kristus
fra fjern og nær og selv hver Dag
fremmes til fuldendt Hellighed. Amen.

Reisebilleder.

(Af S. Jørgensen.)

1. Om Bordbøn paa offent-
lige Spisesteder.

"Hoven er ikke sat for den Reiser-
bige". Med disse Ord af Apostelen
vilde vi strax bevare dette Spørgsmaal,
om hvilket der ofte med stor Jværlig-
hed er bleven disputeret af Kristne, der jern-
lig lærdes paa Reiser. Betragt
Spørgsmaalet fra Lovens Standpunkt,
hvor "Stal", "Maa", "Tør" gjøres
gjældende, da er Sagen snart afgjort.
Der spørges f. Ex.: "Tør en Kristen
dandse? Kan han brøge Theatret? Maa

han ikke strengt overholde Sabbaten?
Fra evangelist Standpunkt svare vi:
"Er du virkelig en Kristen, da skal og
maa du Jntet, men du tør Alt; du er
ganske fri, du skal ikke Andet, end hvad
du maa efter indre guddommelig Ra-
turnødvendighed, og du maa igjen ikke
Andet, end du vil. Thi naar du ret
tænker dig om, saa vil du igrunder in-
tet Andet, end hvad din Konge og Frel-
ser ogsaa vil. Ved du dig at være Et
med ham, kunne alle Domme, de From-
mes saavelsom de Ugudeliges, være dig
ligegyldige; føler du hans Brede over
dig, er du ulukkelig, om saa hele Ver-
den priser dig."

Naar Verdens Børn paastaar, at Kri-
stendom er Trældom, at disse Kristne
beständig maa gaa i Angst for at over-
træde noget Bud, og at der for dem al-
lesteder gives Ansødsstene at snuble
over, Grøfter at falde i, Gjerder, der
stoppe dem", — da er dette en fuld-
stændig Misforstaaelse! Jntet Menneske
paa Jorden er, saa fri som en sand, le-
vende Kristen. Jesu hellige Villie er
hans eneste Lov, og denne hellige Kjær-
lighedens Villie er intet udenfor ham, li-
gesom Code Napoleon eller den gamle
Corpus juris, under hvilken vedkom-
mende Statsborgere maa bøjle og føje
sig, uden alstid at erkjende den for vis
og retfærdig. Nei, Frelserens Villie
bor i de Kristne som deres eget Liv og
Hans Lys som deres Mands Lov. Thi
en Kristen er et Menneske, som i sin
Sjæls inderste Grund er bleven Et med
Jesus!

Mange fromme Mennesker, som ide-
lig rykke i Marten med "man tør, man
tør ikke, man skal, man skal ikke", kun-
ne nok mene det godt og oprigtigt, men
de staa endnu under Loven og have ikke
trængt igjennem til Evangeliets hele
Frihed. De ere for en Del Styd i, at
Verdens Børn have saa vrang Begre-
ber om Kristendommen, og de hindre
Mange fra at erkjende Evangeliets Her-
lighed.

Nei, ikke i Kristi Rige, men i Ber-
den, der altid taler Jaameget om Frihe-
den, berster en mørk, afstjælig Træl-
dom. Tænk bare paa disse almindel-
lige Talemaader: "Hensyn og Forholde
tillade det ikke, Skik og Brug fordrer det
saaledes og ikke paa anden Maade, —
min Stilling, mine Forbindelser hindre
mig fra at udtale mig eller handle i
denne Sag, — osv." Hvilken Tyran-
dog Moder er, lige fra de latterlige, ur-
melige Afværginger i Arbejdsdragten til
den Mode at lade haant om Guds hel-
lige Ord! Det er Sandhed, at den, som
ei vil tjene Gud, dyrker Afguder, hvis
usle Slave han bliver, om de end ere

ham selv forhadte; med smilende Mund
ofrer han alligevel paa deres Alter sit
Hjerte, si n Villie, sin bedste Følelser og
ædlest Forfatter. Disse Verdensbørns
Afguder ere Despoter, der lænkebinde
sine Slaver paa Haand og Fod og til-
stoppe Munden, at den ei skal udtale,
hvad de tænke, ja forvirre Hjerte og
Forstand.

Spørgsmaalet om Bordbøn paa of-
fentlige Spisesteder vilde vi kun over-
veie med den evangelist Frihed for Die
og kun tage Hensyn til de Mennesker,
hvis høieste Formaal det er at tjene Gud
og gjøre Alt til Hans Ære. Saaledes
afvise vi strax Alle, der sige, "at den,
som ikke holder sin Bordbøn paa et Ho-
tel, synder mod Gud og fornægter sin
Frelser". Vi agte følgelig heller ikke
paa dem, der vilde anvende det gamle,
noget grovforneede Vers:

"Hvis uden Bøn tilbords du gaar,
Og uden Tal fra Bord optaar,
Offe og Men du da er lig
Og kommer aldrig i Himmerig".

Ruuder af saa vanskelig Natur løses
neppe af saa plumpe Hænder.

En levende Kristen, der ikke beder, er
en ligesaa stor Umulighed som et levende
Menneske, der ikke aander. Endvidere
søger den sande Kristen stedse mere og
inderligere at lære den rette Betydning
af de Ord: "Beder uden Afslæelse"; og
"Siger altid Gud og Faderen Tak for
alle Ting i vor Herres Jesu Kristi
Navn". Ikke blot for Legemets Jøde
vil han takke alt det Godes Giver, nei,
han vil ogsaa takke, om det skulde be-
hage Gud at lade ham hungre. Han
takker Herren ikke blot for de større Go-
der; ogsaa i hver oplivende Solstraale
hver liden Blomst, der tilsmiler ham
paa Veien, i hver Drit Vand, der for-
frister ham, ser han Guds Betsignelse;
han ved, at naar Gud tager, er han
ogsaa Kjærlighed, at Førelsen gjennem
den mørke Dal kan lede hen paa Lysets
Vei. Derfor lyder en Kristens Løsen:
"Alt se Gud til Ære; slet det end un-
der Taarer, vil jeg prise ham altid og
for alle Ting".

Følgelig takker en Kristen ogsaa Gud
ved et offentligt Spisebord. Om en
saadan Takkebøn skal opføres med ly-
delige Ord, om Stedet og Tiden, naar
vi saaledes skulle tale med Herren, der-
om er Jntet forestrevet. Naar Sari-
saerne vilde vinde Folkets Ros for
Gudsfrugt ved at fremstige lange Bøn-
ner paa Torve og Gadehjørner, hen-
viste Frelseren dem til Lyntammeret.
Han lærer, at Bønnen efter sin Natur
træver Stilhed, at den uden indre Sand-
hed er en Bedersluggelighed.

(Mere.)

Pacific Lutheran Universitets Aarsfest.

Jubileesdagen, den 14de Oktober, oprandt mild og klar, stille og med deligt Solfin. Kl. 10 spillede Parkland Cornet Band nogle vakre Numre fra Trappen til Hovedindgangen til Universitetet. Derpaa samledes man i Kirkefjælen, hvor Musikorpset spillede Melodien: "Vor Gud han er saa fast en Borg", og vi sang denne Salme efter "Hymnbook". Skolens Bestyrer, Prof. Grønberg holdt derpaa Bøn, læste Ps. 145, ønskede dernæst alle velkomne til Festen, og i nogle saa Ord angav dens Anledning, samt opfordrede alle til i festlig Glæde at takke Gud for alle hans Velgjerninger ogsaa mod denne Skole, og alle dem, fjært og nær, som i Tro og Kjærlighed har været med at bygge og vedligeholde den og dens Arbejde.

Derpaa fulgte en længere Tale af Prof. Schaan, som vi haaber at kunne saa Plads for i næste No.

Musikorpset spillede atter et Stykke; dernæst holdt Past. L. Larsen følgende Tale. Til Udgangspunkt tog han Ps. 103, 1-4:

"Min Sjæl, lov Herren, og alt det, som inden i mig er, love hans hellige Navn! Min Sjæl, lov Herren, og glem ikke alle hans Velgjerninger, han, som forlader dig alle dine Misgjerninger, han, som læger alle dine Sygdomme, han, som gjenløser dit Liv fra Fordærvelse, han, som kroner dig med Miskundhed og Barmhertighed."

Tænkende Mennesker faar mange alvorlige Ting at tænke paa ved Aarsfesterne. Saaledes ved enhver Fødselsdag, naar han har tilbagelagt et Aar af sin Ublændigheds Tid og skal begynde et nyt Aar. Ligeledes i det borgerlige og kirkelige.

Her staar vi nu ved Aarsfesten for vort kjære "P. L. U." Med Glæde, Lov og Pris blev denne Skole for et Aar siden indviet i den treenige Guds Navn.

Det var til stor Opmuntring, at vi fik se vore Bestræbelser saavidt kronede med Held og modtog Hilsener dels gennem Breve, dels Telegrammer fra Troesbrødre og Søstre, der indeholdt Udvøisninger og Forbønner.

Prof. Stub sluttede sin Skrivelse med de Ord:

"Endrægtighed, Kjærlighed og Fred i Jesu Navn hvælve sig da over den hele Bygning fra dens Indgang til dens Udgang som en lysende Bue, under hvis Vys og Varme det er godt at leve, godt at dø."

Med inderlig Deltagelse og Bøn.

Ederes i Herren forbundne."

Prof. Larsen sender paa samtlige Læreres Begne deres bedste Udvøisninger, til Jubilæet af "P. L. U." og sverer til: "Guds Gjør baade Jubileesdagen til en stor Festdag for alle, som deltag i den, og vellygne Skolens Gjerning for alle kommende Tider! Det ske i Jesu Navn!"

Med brøderlig Hilsen fra os alle
Deres i Kristus.

Hjigland Br. Mg., Minn., lærde og sin hjertelige Velsigning til Troesbrødre og Søstre som Hilsen og Bøn til Gud at hans Rige ved denne Skole maatte saa Fremgang.

Disse og flere hjertelige Udvøisninger og Forbønner har "P. L. U." modtaget i det Aar som svandt, og vi tænke og haabe, at vi skal modtage gode blynd-

og saa i dette Aar, hvori vi ere indtraadte, og saalænge vi lever, ja og i hint Liv.

Hvorfor tro vi dette? Ikke for vore Benneres Fromheds og Troes Skyld, heller ikke for vor egen Skyld, men for Herrens Trofastheds og Barmhertigheds Skyld, som har knyttet saamange herlige Forjættelser til de Troendes Bønner og Forbønner. Han siger: "Væder og F. skulle saa!" "Alt, hvad I bede Faderen om i mit Navn skal han give eder." "Jeg formaner eder, at der gjøres Bønner og Forbønner (for forskellige Stænder, og) for alle Mennesker."

Kristelige Skoler er heri indbefattede. Gud har et særdeles Velbehag i det som gjøres til hans Riges Fremme. Han har selv lært os at bede. "Tilkomme dit Rige!"

Vi skal dog ikke opholde os bare ved det, som andre har gjort for os og tænke, at vi kan høste Frugt deraf, baade for Tid og Evighed, hvorledes vi end stiller os!

Vi, som arbejdede her, som Lærere, Elever eller Tilhynsmænd, gjør vel i, at kaste et Blik tilbage paa det sundne Aar! Det Vidnesbyrd har vi nok faaet af Mennesker, at vi har udvist stor Selvopofrelse, været tro og flittige i vort Kald, enhver især, for at Skolen maatte saa et godt Navn, og vi høste Gavn og Nytte baade for Tid og Evighed.

Men det hjælper os ikke stort om vi kan høste Ros og Berømmelse af Menneskene, dersom Han, som prøver Hjertet og Nyre, skal dømmes os anderledes. Derfor vil jeg raade mig selv og eder, at vi ved dette Aarsfeste underkaster os selv en alvorlige Selvprøvelse. Vi kan jo ikke gjentjære det forjættede i det forbigangne Aar, ved vor Anger og Bød, men Resultatet, som vi kommer til, og det forsat vi fatter, vil forhaabentlig blive en gavnlige Regulator for vor Livsopgave.

Her er nu det samme Antal Lærere, som forleden Aar — og det lader til at vi skal faa mange flere Elever, saa det kunde se ud som de Lærere, vi nu har maatte faa meget mere Arbejde end isjor, for at kunne møde Elevernes Lær; men nu har 3 af vore Lærere her et Aars Erfaring ved denne Skole, og med Erfaring til Hjælp, vil man forhaabentlig være istand til at inddele Tiden, Klasserne og Fagene saa, at det bliver til Bøttelse for Lærerne og til Fordel for Eleverne.

Et stort Gode har vi dog vundet i Aar, som vi savnede i forrige, at vi har en Bestyrer, som kan ofre sin Tid og Flid baade som Lærer og Tilhynsmænd i Skolens Tjeneste, ikke som hans Formand i Embedet, der maatte anvende den meste Tid udenfor Skolen.

Dette siger jeg ikke for at laste Formand Hartad, thi hans Kaldspligter krævede ogsaa dette af ham, og derfor var han saa ivrig for at blive løst fra Bestyrelsesembedet; men jeg omtaler dette her, for at gjøre det mere indlysende for os, hvor en god og god vil ha: at takke Gud for ved dette Bestyrelsesifte. Vi beder med Balmist: Min Sjæl lov Herren — og alim Als nogen af alle hans Velgjerninger.

(Et anden Ting, som vi har hørt om er den B a r n e s f o l e, som vi har faaet i Forbindelse med Universitetet. Man har været i Tvil, om man kan regne de Børn, som gaar i Børneskolen, som hørende med til Universitetets Elever. Hvad mig angaar, saa har jeg ikke været i Tvil dærom, thi Universitetets Mission har opretholdt dette Primary De-

partment, og jeg ventet mig ligesaa store, om ikke større Frugter af denne Uddeling, som den Høiere.

Luther siger: "Skal man gjøre Djævelen et Puds, saa det skal vide paa ham, saa maa vi begynde med Børene", d. e.: "Skal Djævelens Rige lide Afbræk og Guds Rige formeres vel", saa maa det ske, "ved gode Disciple, som vage til", og saa maa vi opføre Børene i Herrens Tugt og Formaning. Derfor er min indtændige Bøn til Forældrene: Send eders Børn hid, istedetfor til Pabstskolen.

Vi havde engang en liden Pleiedatter, og da der ikke var Religionskole paa den Tid, saa sendte vi hende paa Commonskolen. Da hun kom hjem igjen sagde hun til mig: "Papa, hvis Forældre vil have nogle Børn, saa bør de ikke sende dem til denne Skole."

Hun havde hørt og set, at Børene der talte og gjorde det som var usømmeligt. Nu kan nok saadant hændes, og ser nok ofte, at de Børn som gaar i Religionskolen, ogsaa overtræder Guds Bud, men saa blir de dog bedre belært om det, som er Guds Villie og "Tugtens idelig Overbevisning er Livets Vel".

Endnu Et, som vi ikke maa glemme her i Dag at takke Gud for, er, at vi har faaet en kristelig liden og dygtig Lærerinde for vor Børneskole.

Lad mig sige det her! Miss Jahr! "Du gjorde vel, at Du kom!" Det var ikke saa liden Opjættelse for Dig at forlade Moder og Søstende og et godt hjem, samt Udflugt til en god Skolepost i Din Hjembygd, som Du havde indehavt i 3 Terminer, og som herud til det fjærne Vesten, bekvemte Din Rejse og overtog en besværligere Post, hvor Du fik mindre Løn og mere Arbejde; men dette gjorde Du, saavidt jeg skjønner, fordi Du troede vi havde vanskeligere ved at faa flittige Lærere herude. og Du paa den Maade kunde bedre tjene Din Herre og Frelser i Skolegjerningen. Hvor Du var, kunde Du blot holde Religionskole i Ferien, men her kan Du undervise i Religion hele Skoleaaret igjennem, og saaledes stifte større Gaon, tør vi haabe.

Vi tilnønstre Dig Guds rige Velsignelse baade for Dig selv og Skolen!

Lad os Alle bede: Fader vor — —
Derpaa læstes Velsignelsen og saa sang man af "Hymnbook" No. 40, 3. V.

Om Efterm. spillede Orpset fra Universitetets Altan. Musikken lyd saa deligt ned gennem Stoven og paa Sletterne. Om Hjeldene, som ligger langt borte gav Gienlyd, kan jeg ikke sige.

Samme Dags Aften havde Ungdomsforeningen indbudt til en Aftenunderholdning, hvor den opvarte med Musik og Taler, Kaffe og Rager.

Jubileesdagen maatte komme Universitetets Mission til gode, der efter Præsidentens Udsagn skal være meget godt.

Telegrammer modtoges fra Studenter ved Antje r Seminar og Uthet er Colleg. Mange Tak! Guds Velsignelse til alle!

Det amerikanske Dollar tegn. Oprindelsen til det Dollar tegn (S) forklæres tydeligt; med Sandhæd er det vel for, at det stiver sig fra Tallet 8, Spanierne, Amerikas tidlige europæiske Befolkning, knyttede en Bengelfort, der kaldes Mexico, og saadanne havde samme Bærd som det Dollar.

Fra Missionen ved Columbias Munding.

(Fortsat.)

Karpernes Yndlingsret var Græshopper og de bleve festligt trakterede i Anledning Biskopens Besøg.

Det var morsomt at se, hvorledes de vilkårligt snappede Græshopper, naar den blev kastet ud i Dammen.]

Forsvort har han en nok saa fin drig Fødtngsmaade for sine Karper. Ude i Karpedammen har han sat op en Stilsads paa hvilken han hænger Kålbeholder. Disse gaar der Mark i. Marken søger mod Jorden — det er nu dens Natur, mens vi søger opad — falder i Vandet og blir snart snappet af en fulden Karpe.

Ålborg har mange Frugttræer og en stor Kjøkkenhave samt forsvort en velbyrdet Farm.

Han er en ivrig Arbejder og hans unge tællelige Hustru hjælper ham trofast.

Han har anskaffet sig Separator, en Maskine som stiller Melken fra Fløden ved, at man dreier paa en Sæve. Melken helles nyfaldt i en Beholder, Maskinen gaar 7000 — syv Tusinde — Gange rundt i Minuttet og ud af de to Tubber kommer af den ene Melken og af den anden Fløden, medens Smuds, Fedt, Haar, Blod etc. bliver opsamlet indeni Maskinen. Det er en fin drig Indretning og vistnok nyttig, hvor man har mange Kjøer. Der er rigtignok dem, som siger, at Smøret blir mindre godt, ikke holder sig saa længe som Smør, der er lavet af Fløde, som er skummet paa sædvanlig Maade.

Nu kaldes der til Aftenbordet. Efter dette sad man en Stund sammen i lun Samtale. Nogle svenske Sange blev sungne og nogle do. Digte læste, og man kunde tro sig henfat i Sveas vakre Land, thi A. har ikke glemmt Mordermaalet, som saa mange af disse naragtige Mennesker, der klammer sig ved at tale sit Mordermaal, og ikke paa langt nær kan tale et forstaaeligt Engelsk, men som dog pfudrer noget, som de indbilder sig er Engelsk.

Det er selvsagt at man som Borgere af dette Land lærer Landets officielle Sprog. Men i Hjemmet, i Samtale med Landsmænd og i besværgede Nation er det rentud Galmandsværk at bruge andet Sprog end Hjerterproget: Fædrenes Tungemaal, det Sprog i hvilket Mor dyster dig i Svøn, da du var et liden Barn, det Sprog i hvilket Barmhertigheds forholdsvis renere Tanker blev udtalte, da du drømte dine Fremtidsdrømme under Nordens blaa Himmel.

Efter at have holdt Andagt sammen med Familien gik man tilsæns og var snart i Sønnens Arme.

De Udvøis.

Efter en hjertelig Nattehvile og en vakermagende Dags begav man sig videre paa Veien af sig selv Dages Værd. Ålborg.

Å's Giendon ligger paa begge Sider af Elven ca. 2 Mil fra Dampbaudlandingen.

Nu er Elven ikke større end at man mageligt gaa over den paa et gængsel Brædt, men naar Flommen kommer i Regntiden, da staar der "over Sti og Gjærdstak" og langt indover Markene. (Mere.)

Den forurettede Gæst.

(Af H. C. Andersen.)

Der var en Færte i Grækenland;
Dengang han beseg sin Trone,
Han svor at ville hævede som Mand
Retfærd, han svor ved sin Krone.

Paa Torvet blev reist en Spile af Sten,
Høit paa den en Spiloklokket hængte;
Og der flulde ringes af hver og en,
Hvem Uret og Rød betrangte.

Og Klokken lød høit; hver Rede hans
Ret;

Nar gif, og Klokken hang stille.
Om Spilen stod Græs, den grønne
Blod,

Som nogen sig tænke vilde.

Ja Laurbær og Akastus og Stungplanter
Stjvnt

Eg kæfted rundtom i Stenen,
Saa Klokken var stjvnt af det tæfteste
Grønt

Bog Ronken og Laurbærgrenen.

En Dag da hørtes Klokken igjen,
Den rent var kommen af Tanker;
Eu uddungret Hest havde fundet derhen
Og aad af de grønne Ranker.

Dens Ryg var i Blod, saa haardt den
led,

Og Fyrsten lød høit for dem alle:
"Selv Dyret skal lide Retfærdighed,
Dets Herre for Dommen vi kalde!"

Hvad skulle vi gjøre for de unge?

En af de største Ulykker, der kan ramme et livskraftigt Folk, er, naar de unge, og da især de unge Mænd, begynde at ljeves ved Hjemmet og fordrer at tilbringe Aftenerne udenfor Familiens Kredse.

Det burde paaligge alle kristelige Forældre som en hellig Pligt at gjøre Hjemmet saa hyggelig for Børnene, at disse altid kunde finde Hygge der, efter som de voxe og forandre sig.

For at bevare Børnene mod den smittende Indflydelse, som slet Selvfab ifølge Guds Ord altid maa føre med sig, burde saaledes baade Forældre og andre Foresatte sørge for, at der i Hjemmet fandtes et eller andet, som kunde bringe behagelig Syssel. Erfaringer fra andre Lande har f. Ex vist at gode Bøger aspasset efter Børnens Alder og Udvikling kan have en overordentlig Betydning i saa Henseende.

De Bogkasser, som Sømandsvenner sende med Skibe har efter manges Mening den største Betydning derved, at de bevare de unge ombord fra at tilbringe Fritiden med daarlig Tale. Og mangen en Fader har maattet give større Summer ud til sin Søns Fornøjelser udenfor Hjemmet, end det vilde have kostet ham at holde Uviser og gode Bøger for ham hjemme.

Man kan naturligvis bruge mange andre Midler end netop Bøger. Hver Familie og hvert Sted kan have sine Siendommeligheder. Men hvad der er Hovedsagen, er, at Forældrene maa opfatte Børnens Liv som en Del af deres eget Liv, at det bliver en Del af deres Dagstarbejde at sørge for Børnens Underholdning.

Mangen en goden Fader, som "vil have Ro", naar han er hjemme og ikke tænker paa, at Børnens Uro er nedlagt i dem af Gud og givet dem af Gud, flyder med begge Hænder (uden at han selv ved af det) sine Børn ud af Huset.

Mangen en ligegyldig Moder, der anser det som Idealet, om Børnene kunde sidde stille paa en Stol med solbede Hænder, gjør det samme. Vi maa ogsaa i dette Tilfælde tænke os ind paa Nærkens Standpunkt.

Hvis Forældre her gjøre, hvad de formaa, for at Hjemmet kan blive tiltrækkende for Børnene, vil de i de allerfleste Tilfælde kunne holde dem hjemme om Aftenerne og saaledes vide dem bevaret mod meget af den Tidens Smitte, der opel stes som i Misskænke i de unges Sammenkomster om Aftenerne.

Grunden hvorfor.

Da de første Missionærer paa Madagaskar havde været saa heldige at bringe nogle til Omvendelse, spurgte en kristen Skaptain en forhenværende Høvding, hvad Grunden var til, at han var bleven en Kristen. "Var det nogen enkelt Prædiken, som han havde hørt, eller var det nogen Bog, som han havde læst", spurgte Kapteinen.

"Nei", svarede Høvdingen, "det var hverken nogen Bog eller nogen Prædiken. Men En var et Skarn af en Tyv; en Anden han drak, saa lang som Dagen var; en stor Høvding han pryttede Kjerring og Unger. Nu Tyven, han skjæler ikke; Druckeren, han er ædru; den store Høvding han er meget sail imod Familien sin. Enhver Hedning han fik Noget inden i sig, som gjorde ham bedre. Saa blev jeg ogsaa en Kristen, for at jeg kunde saa noget Stærkt inden i mig, som kunde holde mig fra at være ond".

Et Offer for Drukkenstaben.

Ratten til den 13de Oktober druknede en ung norsk Mand i Stillaquamish Floden ved Stanwood. Han havde i flere Aar drevet Fiskeri i British Columbia og paa Sundet og havde i Regelen tjent mange Penge, men bestandig drukket dem op. Nu var han netop sammen med et Par Kamerater kommen til Stanwood og havde naturligvis besøgt Byens eneste Saloon. Følgen deraf var, at han om Ratten i beruset Tilstand saldt udover Bryggen og druknede. Det er forfærdeligt at tænke paa et saadant Tilfælde. Det er ikke bare Legemet, som drukner, ogsaa Sjælen finder sin Død, den evige Død i Hølen, som brænder med Ild og Svovl. Enhver er ansvarlig for sine egne Handlinger, og Drunkerens fortjener tilbidsje at lide for sin Synd, men den, som hjælper og opmuntrer ham til at bli i den Synd er endnu mere straffylbig. Den samvittighedsløse Saloonier, som (Stam at sige) er norsk, kan desværre ikke anklages for nogen verdslig Ret, men for Guds Domstol staar han anklaget og dømt som Røver og Morder baade for Sjæl og Legeme. Kan ikke Stanwood og Omegns brave Borgere paa en kristelig og lovlig Maade saa udrydde denne Røver- og Morderhule?

— Engang spurgte man Presten Woltersdorf i Berlin, hvorfor han ikke udtrykkelig prædikede mod enkelte grove Laster, saasom Drukkenstab, Hor og Skjærlævnet og deslige, men mere om Bønne og Abdsærighed. Han svarede: "Naar man belever en Stad, saa angriber man ikke Ulystottene, men Fæstningsværkerne. Har man først erobret disse, saa har man med det samme ogsaa Ulystottene.

Ulyheder.

Past. N. Christensen er nu hjemme igjen. Hans Helbredstilstand synes nu at være lidt bedre.

Prof. Carlo Sperat, giver Information i Vocal og Instrumental Musik hver Onsdag og Torsdag.

Mottaget med Tak for "P. S. U. Library" af Niels Lundberg, Elev ved Skolen "The Works of Flavius Josephus" i tre Bind. G.

Past. J. J. Kvam, før Prest i Seattle, Wash., har modtaget Kalb fra Rice Lake og Cedar Lake, Wis., og blev indført af Past. J. W. Preus sidste Søndag. Hans Akr. er Bog 133, Rice Lake, Wis.

Skolens Bestyrer, Prof. Grønsberg, holder en kort Prædiken paa Engelst (Stoleprædiken) i Kirkejalen hver Onsdag Morgens kl. 8.30, og hver Fredag Aften en lignende Prædiken paa Norst. De øvrige Dage holder han Andagt paa samme Sted, til samme Tid og i samme Sprog.

Dr Jensen fra Stanwood, Skolens fast ansatte Læge, har flyttet til Barkland med Familie og bor i Jno. Rife-lands Hus i Nærheden af Universitetet. Skoler og dens Venner, allermejt de, som har Børn ved samme, bør glæde sig over, at Anstalten har faaet sig en saa dygtig og samvittighedsfuld Læge.

I Ugens Løb har Skolen haft Besøg af følgende: L. O. Stubb, fra Norman, Wash. Han bragte sin Søn Samson med til Skolen. Gutten trives godt og synes at ville arbejde med Liv og Sjæl.

Mrs. Hanna Selvig, Moder af Bankassjerer O. B. Selvig. Mrs. Selvig tænker ogsaa paa at sætte en af sine yngre Sønner paa Skolen her.

Mrs. E. B. Tvedson fra Buvallup, Wash., Hustru af Apotheker Tvedson dørsteds.

Mr. Knut G. Beum fra San Jose, Cal. Den unge Mand blev saa indtagen i Skolen og dens Omgivelser, at han sandsynlig kommer til at indmelde sig med det første.

Betalt for Herald.

De Harris Cottage, Tenold, Iowa, Lewis R. Ramsey, G. N. Nordby, Andrew Adland, Manchester, L. A. Overgaard, Ole Ostaa, S. L. Hanson, Aert Land, Albert Lea, B. B. Rendal, Armstrong, Rian, J. Hulbak, Woodville, James Haugen, J. J. Groslic, Palmer, Rev. J. J. Kvam, Rice Lake, Wis., P. Bangsnes, D. J. Finley, Stanwood, Wash., hver 50 Cents. Past. J. Devorson, Tenold, Iowa, D. R. Slugrud, Genesee, Idaho, Die Bakke, Tacoma, Wash., hver \$1.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

R. Knudsen, Stillaquamish, Wash., 10 Bøger Bibles, Mrs. Knudsen, Stanwood, Wash. \$2.

Barkland, Wash. 19. Okt. 1895.
Rev. T. Larsen, Kasserer.

Til Indremissionen.

Fra Minnesota Distrikt modtaget \$100.
T. C. Sætra, Kass.

Læs dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa "Pacific Herald" og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen. ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, faa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers koster \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Dernæst mærk man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa uldt ud benyttes inden Udløbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at gavne baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge eller skænke de paa denne Maade Landne Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Den 19de September 1895 begyndte "Pac. Luth. Univ." sit andet Skoleaar. Første Termin slutter den 19de December. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kurser. Enhver kan vælge sine Fag. Baade Gutter og Piger modtages som Elever, og der kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, saa Undervisning i Musik, Shorthand og Typewriting betales særskilt. Bærelse Koster fra 25 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen.

I Barnekolon gives Undervisning i Religion og Norsk saavel som i de sædvanlige Commonstolefag. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35cts, Bærelse 10cts, Kost for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen.

Ansøgninger om Optagelse indsendes snarest muligt til Rev. D. Grønsberg, Barkland, Pierce Co., Wash.

— Kjærligheden øges, hver Gang den prøves.

— Brugst du dit Guds efter egen Villie eller efter Guds Villie?

— Bliver Kirkeveien for lang, saa bliver Himmelveien snart for trang.

— Alt for mange gaar til Bønnemøde, naar de isteden skal gaa at betale sin Sjæl.

— Synden gjør Menneket blind og lam, fortjener Guds Brede og Verdens Slam samt bedste Helvedes Pine.

